

טור' בריסקריו שלום (ייקוקויי)

956312

בן מלריקה ואלכסנדר

נולד ב- כ"ו שבט תש"ז 16.2.1947

התגייס לצה"ל בפברואר 1965

שרת בגדוד "ניצני הגולן" (בא"ח 1)

נפל ב- ב' סיון תשכ"ה 2.6.1965

בעת מילוי תפקידו.

בריסקריין, שלום ("קוקו")

בן אלכסנדר ומלריקה. נולד ביום כ"ו בשבט תש"ז (16.2.1947) בעיר יאסי אשר ברומניה. סיים את לימודיו בבית-ספר יסודי שם וגם למד בבית-ספר תיכון. ניסה ידו בכתיבת-סיפורים. היה הגורם שהמשפחה כולה תעלה לארץ כי אמר שאם לא כן יעלה לבדו. בשנת 1964 הגיע לחופי-הארץ. את פרנסתו מצא בבניין, אולם הוא נשא את נפשו להמשיך את לימודיו ולהיות רופא. לצה"ל גויס בפברואר 1965. ביום

ב' בסיון תשכ"ה (2.6.1965) נפל בשעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנתניה.

גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה". עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאתיים וחמישים חללים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאיבה, למורשת-הקרב ולפעילות המבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם היתה ב"אימון ובשגרה"!

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו", "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה", ל"נופש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב וגם לא עברו את הגבול לצורך חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או 'יום הכיפורים'; במלחמת ההתשה והמרדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'...

אם תשאל, הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים: על סיור הבוקר והסיור האלים, על התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, תחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות... הכוננות, ה"הקפצות", המסדרים, ה"יציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קיטבק", הפק"ל והתד"ל. שק-השינה, חמדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספור חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה ומאמץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממסע, ממטווח ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואימון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגדודי. אימון-הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר, עם שריון ותותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ורימונים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוצים' ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-אן" או "גליל". עם מגל"ד ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירושו להתאמן עם כל הגשמה ולשאת בגאווה את הכומתה החומה...

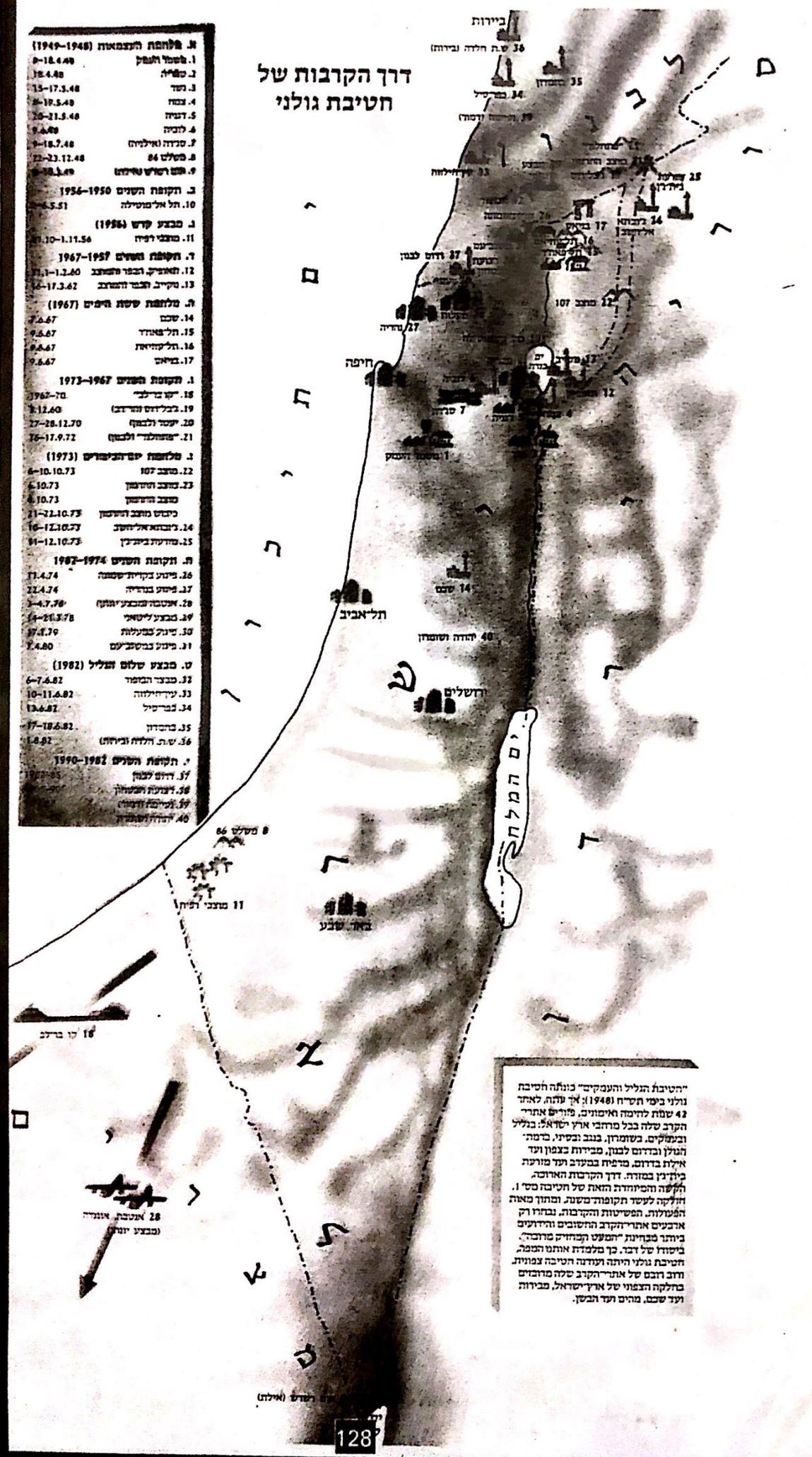
להיות בגולני, פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, לשרת בגדודים, ב"סיירת", ב"עורב", בפלוגת-הקשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה".

להיות בגולני, פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"...

להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה!

דרך הקרבות של חטיבת גולני

א. תקופת הנצמאות (1949-1948)	
0-18.4.48	1. לשטח הנשק
18.4.48	2. סג'רה
15-17.3.48	3. נהר
8-18.3.48	4. מצב
10-21.3.48	5. דמיה
9.4.48	6. לוחה
9-18.7.48	7. סג'רה (אילנה)
22-23.12.48	8. משל"ט 86
28.1.49	9. עשר רגלי שחיטה
ב. תקופת השנים 1956-1950	
4.5.51	10. תל אל-מוטילה
ג. מבצע קדש (1956)	
10.10-1.11.56	11. מבצעי רפיה
ד. תקופת השנים 1967-1967	
13.1-1.2.60	12. חאסיק, הכפר השחור
16-17.3.67	13. מסיב, הכפר והמחנה
ה. מלחמת ששת הימים (1967)	
7.6.67	14. שכם
9.6.67	15. תל-פאוז
9.6.67	16. תל-קחיאית
9.6.67	17. ביאס
ו. תקופת השנים 1973-1967	
1967-70	18. ימ"ר בר-לב
3.12.60	19. צבליה (הרדב)
27-28.12.70	20. ימ"ר ולבנה
16-17.9.72	21. "מחנה" (לבנה)
ז. מלחמת יום הכיפורים (1973)	
6-10.10.73	22. מבצע 107
6.10.73	23. מבצע חושן
6.10.73	24. מבצע חושן
21-22.10.73	25. מבצע חושן
16-17.10.73	26. מבצע חושן
16-17.10.73	27. מבצע חושן
16-17.10.73	28. מבצע חושן
16-17.10.73	29. מבצע חושן
16-17.10.73	30. מבצע חושן
16-17.10.73	31. מבצע חושן
ח. תקופת השנים 1982-1974	
11.4.74	32. מבצע חושן
21.4.74	33. מבצע חושן
3-4.7.76	34. מבצע חושן
14-21.3.78	35. מבצע חושן
17.4.79	36. מבצע חושן
7.4.80	37. מבצע חושן
ט. מבצע שלום הגליל (1982)	
6-7.6.82	38. מבצע חושן
10-11.6.82	39. מבצע חושן
13.6.82	40. מבצע חושן
17-18.6.82	41. מבצע חושן
1.8.82	42. מבצע חושן
י. תקופת השנים 1990-1982	
1982-85	43. מבצע חושן
1982-85	44. מבצע חושן
1982-85	45. מבצע חושן
1982-85	46. מבצע חושן

"החטיבה הגולה והעמקיים" מונחה החטיבה גולני במסגרת תוכנית (1948) אך עתה לאחר 42 שנות לחימה ואימונים, פורשים אתר הקרב שלה בכל מרחבי ארץ ישראל: בגלל ובתנאים, בשומרון, בגב ובסיו, ברמת הגולן ובדרום לבנון, מבצעים באמון ועד אילת בדרום, מביאים במערב ועד מוצעת כולן במורה. דרך הקרבות הארוכה, הקשה והמיוחדת הזאת של החטיבה מס' 1, חלקה לעשר תקופות משנה, ומתוך מאה הפעולות, המשיטות והקרבות, ובתוך רק ארבעים אתרי דוקר החישובים והדושים ביותר מבחינת "המשקל הכבד" מרובי, ביטוח של דבר, כך מלמדת אותה המפה החיבת גולני היתה ועודנה חטיבה צפונית ורחב רובם של אתרי הקרב שלה מרוכזים בחלקה הצפוני של ארץ ישראל, מבצעים ועד שכם, מוהים ועד הבשן.

באימון, בשגרה ובקרב (1957-1967)

בעשר השנים המפרידות בין מבצע "קדש" (1956) לבין מלחמת "ששת הימים" (1967) פקדו על חטיבת גולני ששה מח"טים כדלקמן: אהרון (ארוין) דודון (1957-1958), אלעד פלד (1958-1960), אהרון ידיב (1960-1961), מרדכי (מוטה) גור (1961-1963), אורי בר-רצון "ל" (1963-1965) ושלמה אלטון ז"ל (1965-1966). היה זה עשור שקט יחסית, במיוחד בגבול הישראלי-מצרי, וחטיבת גולני, כחלק מצה"ל כולו, התפנתה אף היא לפעילות ממושכת, שגרתית וחשובה של בניית הכוח, אימונים, הצטיידות והתארגנות, טיפוח המשמעת, המודאל וגאוות-היחידה, תוך טיפול מיוחד בחייל הבודד, במחלקה, בפלוגה ובגדוד.

לוחמי החטיבה בעשר השנים 1957-1967 חילקו את זמנם בדרך כלל בין תקופות אימונים קצרות ("אימון קיץ" ו"אימון חורף") ו"תעסוקה מבצעית" ממושכת לאורך גבולות ה"קו הירוק". יחידות החטיבה (הגדודים, פלוגת-הסיור, פלוגת המ"כים, פלוגות הטירונים, הקשר ונהנדסה), היו מפוזרות בכל רחבי הארץ, מגבול הצפון והגבול הישראלי-סורי, עד הגבול הירדני ("פרוזדור ירושלים" ומובלעת הרי-הצופים) - ועד גבול רצועת עזה והנגב הדרומי.

בטחון שוטף (בט"ש) (1957-1967)

עיקרי מדיניות הבטחון של ישראל לאחר מבצע "קדש" היו שמירת הישגי מבצע "קדש" (ובכלל זה חופש שיט במצרי טיראן), פיתוח מתמיד וקיום כושר הרתעה והכרעה ומאבק יום-יומי (בט"ש) על שמירת הריבונות הישראלית לאורך גבולות שביתת-הנשק (במיוחד לאורך הגבול הישראלי-סורי). הסודים התבצרו היטב לאורך קו הגבול, 77 ק"מ אורכו מתל-אל-קאדי בצפון ועד אלי-חמה בדרום, בנו מערכת מוצבים קדמיים ועורפיים, סללו דרך פטרולים, והחזיקו לאורך ה"קו הירוק" 15,000 חיילים ופן טנקים, תותחים ומרגמות. הם ניצלו את יתרונם בעוצמת-אש ובשליטה טופוגרפית, שהקנתה להם הרמה הסורית (רמת-הגולן), הפגינו יישובים ישראלים באש ארטילרית, צלפו באש מקלעים ונק"ל, התנכלו לשיט ולדיג בצפון-מזרח הפנת וניסו למנוע בכוח עיבוד הקלאי של החלקות באזורים המפורזים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאמץ רצוף ומתמשך של פעילות מבצעית, סיורים, תצפיות, מארבים, סיוע לשמירה ביישובים ואבטחה צמודה לחקלאים. גולת הכותרת של פעילות הבטחון השוטף בעשור של שנות הששים (1957-1967) היו פעולות הגמול בתאופיק (1960) ובנוקייב (1962) ו"המאבק על המים" (1965-1966) כנגד מזימת הסורים להטות את מקורות הירדן.

מסדר נשק בבסיס הטירונים של החטיבה
באמצע שנות השישים

מסע אלונקות

ליצה בטור עורפי אל "יעד מבוצר" דרך הפירצה בגדר

לתת - את הנשמה ואת הלב לתת.
לתת כשאתה אוהב.
ואיך מוצאים את ההבדל
שבין לתת ולקבל
עוד תלמד לתת לתת
לגלות סודות בסתר, להתייחס את סבך תקשר
כשהלב בך נצבט
מכל חיוך מכל מבט.
אתה נזהר - אתה יודע, וחוז ממך איש לא שומע.
פוסע בין הדקויות
וממלא שעות פנויות.

לתת - את הנשמה ואת הלב.
לתת כשאתה אוהב.
עוד תלמד לתת לתת.
אתה לומד עם השנים
לבנות ביחד בנינים,
לחיות עם כל השינויים,
לרקום איתה סיפור חיים,
ולעבור ימים קשים
במצוקות בריגושים,
תמיד לדעת לזוז
ואת הטעם לשמר.

לתת - את הנשמה ואת הלב.
לתת כשאתה אוהב.
עוד תלמד לתת לתת.
לראות בתוך הנפילה
שיש מקום למחילה.
תמיד אפשר שוב להתחיל
כמו יום חדש
כמו כרגיל.

לתת - את הנשמה ואת הלב.
לתת כשאתה אוהב.
עוד תלמד לתת לתת.

כביש ישן שביל בגן עץ ובית
אבא כאן אמא שם כאן השארתי
מה שהייתי פעם מזמן
מה שעכשיו
ילדות נשכחת

צריך ירוק לא רחוק, בית הספר,
מי נשאר מי עבר מי עודנו
מה שהיינו פעם מזמן -
מה עוד מביא אותי תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?

זוכר איך שהלכנו דרך קבע
לאורך הרחוב המתרוקן
דבר לא השתנה
רק פה ושם דוהה הצבע -
אולי זה רק הלב שמזדקן.

עוד שנה כבר למדנו.
מי אני מי אתה כבר איבדנו
מה שהיינו פעם מזמן
מה עוד מביא אותך תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?

זכר איך שהבטחנו בלי לדעת
מתי ואיך נחזור להיפגש
נדמה שדק אתמול
אבל השמש כבר שוקעת
אולי רק זה הלב שמתרגש...

שביל בגן, עץ וזבית,
אבא כאן אמא שם כאן השארתני
מה שהייתי פעם מזמן
מה עוד מביא אותי תמיד
אל אותה ילדות נשכחת?